

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 384/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. Š., N. S., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky podaním obžaloby Okresnou prokuratúrou Prešov sp. zn. 2 Pv 1081/07 z 22. septembra 2008 Okresnému súdu Prešov a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. Š. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. októbra 2008 doručená sťažnosť Ľ. Š., N. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) podaním obžaloby sp. zn. 2 Pv 1081/07 z 22. septembra 2008 (ďalej len

„obžaloba“) Okresnou prokuratúrou Prešov (ďalej len „okresná prokuratúra“) Okresnému súdu Prešov.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ Prešov - Juh (ďalej len „poverený príslušník“) uznesením sp. zn. ČVS: ORP-2319-PO-2007 z 5. decembra 2007 (ďalej len „uznesenie PZ“) rozhodol podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku o začatí trestného stíhania a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku o stíhaní sťažovateľa ako obvineného za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. Na základe sťažnosti podanej sťažovateľom okresná prokuratúra uznesením č. k. 2 Pv 1081/07-5 zo 14. januára 2008 uznesenie PZ v časti týkajúcej sa vznesenia obvinenia sťažovateľovi ako nezákonné zrušila a poverenému príslušníkovi uložila, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Poverený príslušník uznesením sp. zn. ČVS: ORP-2319/JU-PO-2007 z 21. apríla 2008 opätovne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol o stíhaní sťažovateľa ako obvineného za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza: *„voči Uzneseniu PZ zo dňa 21. 4. 2008 som podal sťažnosť, na ktorú mi dodnes nedoručil žiadnu odpoveď a stanovisko polície.*

Okresná prokuratúra Prešov mi zaslala oznámenie zo dňa 22. 9. 2008, že podala voči mojej osobe obžalobu na súd.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd *„rozhodol o platnosti obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou Prešov na súd“*.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 ústavy podaním obžaloby okresnou prokuratúrou sp. zn. 2 Pv 1081/07 z 22. septembra 2008 Okresnému súdu Prešov. Podstatou námietok sťažovateľa je tvrdenie, že v jeho trestnej veci bola podaná obžaloba napriek tomu, že nebolo rozhodnuté o jeho sťažnosti proti uzneseniu Obvodného oddelenia PZ Prešov - Juh sp. zn. ČVS: ORP-2319/JU-PO-2007 z 21. apríla 2008, ktorým bolo rozhodnuté o jeho stíhaní podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd je založená na princípe subsidiarity.

Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten

orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza uplatneniu právomoci ústavného súdu (podobne II. ÚS 148/02, IV. ÚS 78/04, I. ÚS 178/04, IV. ÚS 380/04).

Zmysel a účel princípu subsidiarity treba vidieť v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popretie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu, na ktorom je založená právomoc ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. napr. III. ÚS 149/04).

Aplikujúc princíp subsidiarity na trestné konanie ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že trestné konanie od svojho začiatku až po koniec je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizáciou právnych garancií ochrany práv a slobôd dotknutých osôb môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. II. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07).

Ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že sťažovateľ bude mať v ďalších štádiách trestného konania k dispozícii právne prostriedky na účinnú obranu ním označených práv, o ktorých po ich uplatnení budú nielen oprávnené, ale aj povinné rozhodnúť vecne príslušné všeobecné súdy. Za týchto okolností by prijatie sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie bolo v rozpore s princípom subsidiarity, na ktorom je založená právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2008